

centralt Sted anlægges en moderne Radiofonistation, der skal kunne høres overalt i Landet paa en almindelig Lampe-modtager, hvorhos der i København tilvejebringes en mindre Station, der kan høres paa Krystalmodtagere i København og Omegn. Stationerne skulde tilvejebringes af Staten, den tekniske Drift besørges af Statstelegrafene, medens den øvrige Ledelse skulde lægges i Hænderne paa et Raad, sammensat omtrent paa samme Maade som det nuværende Radioraad. Pressens Repræsentanter i Radioraadet havde tiltraadt Forslaget, dog med en Bemærkning bl. a. om, at „Pressen vedblivende maa være af den Mening, at de Opgaver, Radiofonien har, bedst vil løses under Medvirken af det private Initiativ.“ Repræsentanterne i Raadet for de bestaaende Organisationer af Radiolyttere, der i Raadet havde fremsat et Forslag, som forkastedes, om en Ordning med et privat Selskab (Pressen, Lyttere og Radioindustrien) tiltraadte senere Flertallets Forslag med visse Ændringer. Endelig indtog Radiobrancheforeningens Repræsentanter en Særstilling uden nærmere udformet Forslag.

Da Ministeriet maatte anse det for det eneste naturlige og for nødvendigt, at Staten bevare det fulde Herredømme over Radiospredningen, og da Ministeriet kunde slutte sig til det af Radioraadets Flertal fremsatte Forslag, forelagde Ministeren Lovforslaget, der var beregnet paa Sagens Genneførelse i Overensstemmelse dermed.

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefalede Lovforslaget af Socialdemokraternes Ordfører (P. Andersen), medens Venstres Ordfører (Hans Jacob Sørensen) vel erklærede sit Partis Beredvillighed til en Ordning af Radiosagen, men samtidig fremhævede Nødvendigheden af i selve Lovforslaget at udforme den nærmere Ordning. De Konservatives Ordfører (Ibsen) omtalte ogsaa Ønskeligheden af, at Lovgivningsmagten fik Indflydelse paa Ordningen.

I Folketingsudvalgets Betænkning omtales, at Udvalget har haft en Række Konferencer med forskellige, som havde Interesse i Radiospredningen, under hvilke Konferencer den Bevægelse, som Landet over har rejst sig om Radiofonien, har givet sig stærke Udslag. Saa vel af Hensyn hertil som ogsaa af Hensyn til den stærke Udvikling, Fremtiden paa dette Omraade sikkert vil bringe, var hele Udvalget „enigt om at fastlægge Rammerne for Radiospredningens Organisation i Loven.“ Det siges dernæst: „Det har fra første Begyndelse staaet Udvalget klart, at et Radioraad paa 39 Medlemmer var uegnet som Ledelse, og Bestræbelserne samlede sig om at skabe et lille virksomt, ansvarligt Radioraad. I Betragtning heraf har man ikke ment at kunne fastsætte Raadets Medlemsantal højere end til 9, skønt man kunde